

Vážení kamarádi, přátelé, spoluobčané,

dovolte mi v předvečer našich komunálních voleb jakýsi bilancující osobní dopis z pozice učitele pačejovské školy, z pozice dlouholetého předsedy Sokola Pačejov, z pozice vašeho spoluobčana.

To, že je o volby takový zájem, je jistě dobře. Je z čeho vybírat, na druhé straně je zde velké nebezpečí toho, že po volbách vše sklouzne k vyřizování osobních účtů v duchu naplňování vlastních ambicí. A kdo na tom bude nejvíce bit? Samozřejmě obec a její občané. Pro zajímavost malé srovnání – v sousedních Chanovicích, které jsou jakýmsi dlouholetým symbolem skvělé komunální práce, jde do voleb jediná patnáctičlenná kandidátní listina. A nikdo nepochybuje, že Chanovice budou prosperovat dále.

Proč kandiduju já? Pokusím se na to v krátkosti odpovědět. Nejsem sice pačejovským rodákem, ale žiju zde už 35 let, takže mám snad právo se za místního patriota považovat. Můj táta mě vždycky učil dělat vše s maximálním nasazením na 100%. Totéž jsem vždycky vyžadoval i od lidí kolem sebe. Strávili jsme s manželkou v Pačejově nejlepší léta našeho života. A pokud mohu bilancovat, tak se nestydíme se za sebou ohlédnout. Byla to krásná meziodobí života. Jednou z těch prvních byla éra atletického oddílu, kdy jsme v 90.letech jako jediný vesnický atletický klub v kraji dokázali porazit i renomovanou Škodu Plzeň a ve slavném Poháru rozhlasu jsme obsadili v kategorii vesnických škol 3.místo v celé České republice.....

Pak přišlo jedno z nejkrásnějších období mého života – období ochotnického divadla a já si je neustále připomínám... zpočátku ještě na škole klasické pohádky... pak náročná Moliérova Scapinova šibalství.....František Ringo Čech.....Dívčí války ...Titanic...vyprodané klatovské divadlo....letní představení na hradě Rábí.....fotky a nostalgické vzpomínky i na ty kamarády, kteří nás už bohužel předčasně opustili - Jirka Sladovník, Pét'a Čada.....

Zapomenout se nedá samozřejmě ani 15.ročníků Pačejovského slavička a mnoho velkých hvězd, které v rámci této soutěže do Pačejova zavítaly /Michal David, Ivan Hlas, Ondřej Hejma, Petr Jablonský, Helenka a Jiří Růžickovi, Zdena Lorencová, Radek Tomášek, Vít'a Vávra a další. A pokud se hudby týká tak musím zmínit i období dívčího pěveckého sboru Vánek ... jeho vystoupení na koncertu slavného Spiritual Kvintetunatáčení CD ve studiu Rádía FM Plus.....ranní zpívání v televizi ZAK...atd atd. Vše stále žije v krásných vzpomínkách a věřím, že nejen v těch mých....

Už více než 20 let stojím v čele nejmasovější místní organizace – TJ Sokol Pačejov. Zde jsme zažili během té dlouhé doby mnoho úspěchů i porážek - v duchu písně: „Jednou jsi dole – jednou nahoře“. Je pro mě neskutečným zadostiučiněním možná ještě nedocenený úspěch v podobě letošního postupu do 1.A třídy. Ještě více mě těší skutečnost, že tohoto historického úspěchu jsme

dosáhli prakticky s vlastními odchovanci. Právě práci s mládeží jsme v naší TJ vždy věnovali mnoho úsilí a teď se nám to vrátilo. Vždyť základ týmu tvoří cca 8 hráčů, kteří někdy před 10 lety začali u nás s fotbalem jako minižáci a které jsme postupně s Josefem Ticháčkem st. a Vaškem Kláskem st. trénovali.

Všechno, co jsem kdy v Pačejově dělal, jsem dělal výhradně ve svém volném čase a zadarmo. Nedělal jsem to pro naplnění žádných osobních ambicí, ale dělal jsem to především pro děti, dělal jsem to pro vás, své spoluobčany, dělal jsem to proto, že mě to bavilo a snad ještě nějaký čas bavit bude. Snažil jsem se to dělat, jak mě otec učil, vždy na plný plyn. Samozřejmě ne všechno, co jsem v životě dělal, se podařilo k absolutní spokojenosti. Ale jsme přece lidé a nikdo není neomylný. Ostatně vždycky platilo, že kdo nic nedělá, nic nemůže zkazit.

To, že jsem se rozhodl přijmout místo na kandidátce, znamená, že bych rád pro Pačejov ještě něco udělal, dokud mám sílu, energii a chuť. Myslím si, že své bohaté životní a pracovní zkušenosti mohu zúročit právě v práci pro obec, v níž žiju. Chce se mi věřit, že to může být práce smysluplná, pokud k ní podobně přistoupí i ostatní kandidáti. Vždy jsem se snažil ctít pravidlo „fair play“, které musíme ctít nejen ve sportu, ale i v občanském životě. Místo na kandidátce jsem přijal i proto, že jsem zde obklopen lidmi, o nichž nepochybuji, že svou práci budou dělat profesionálně, odborně, se stejným zájmem a nasazením, se stejnými záměry a úmysly. Lidmi, kteří ve svých profesích či veřejné činnosti dokázali, že něco umí. Lidmi, za kterými nestojí jen proklamace a slova, ale činy, skutky a konkrétní výsledky.

Fotbal je kolektivní hra a úspěch záleží na komunikaci a souhře všech jejích aktérů. Sebevětší hvězdy zde neznamenaají nic, pokud nebudou součástí dobrého kolektivu. Jako paralelu mi dovoluete zimní olympijské hry v Naganu 1998. Kolébka hokeje Kanada zde měla tým sestavený z největších hvězd NHL, a přesto nedokázala nic. My jsme tam neměli zdaleka tak hvězdný tým, a přesto jsme získali zlato. Proč? Protože jsme byli jeden tým! A pro světlou budoucnost Pačejova je právě toto tou jedinou variantou. Pokud se budeme v budoucnu utápět v naplňování osobních ambicí, pokud budeme mrhat energií v nesmyslných osobních sporech, pokud pro nás bude důležitější termín „JÁ“ než slovo „MY“.... tak....

O tom, jakou cestou se Pačejov bude ubírat v budoucnu můžete rozhodnout jen vy, voliči, občané Pačejova a přilehlých obcí. Opravdu záleží jen na vás, zda ve fotbalové terminologii budeme kopat v budoucnu i na obci 1.A třídu nebo zda se budeme utápět v „prašné lize“

Mgr. Tomáš Cihlář